

Erdős Lajosné Balatoni Nyaraláson

Anyámat látom itt, hátul áll a napernyő alatt, ő a jobb oldali nő. 1928-ban Siófokon készült a kép. A Balatonra apám munkahelyén, a postán keresztül jutottunk el. Apám 21 éves korában került a postához, és postatisztviselő lett. Az egyik nagy postahivatalban a főpénztárban volt főpénztáros-helyettes. Ez bizalmi munka volt és nagy felelősség, mert rettenetesen sok pénzzel volt dolguk. Osztálytársa volt a legifjabb Mikszáth Kálmán, a nagy Mikszáth Kálmán fia, és az ő protekciójával bekerült a postához, ami egy elképesztő dolog volt, hogy egy zsidó postatisztviselő legyen. Postai dolgozóként állami tisztviselő volt, mindazzal az előnnyel, amivel az járt. Arcképes igazolványa volt, ingyen utazhattunk a vasúton, évi, mondjuk, húsz csomagot ingyen kaphattunk. Akkor még a postának saját betegpénztára volt, saját rendelőkkel, saját kórháza nagyon jó orvosokkal. És volt még egy nagyon érdekes dolog. Akkor kezdett Siófok fürdőhely lenni, amikor én tíz éves voltam, tehát 1928-ban. Siófok fürdőtelepen csak nyáron volt élet, és kitalálták, hogy nyáron legyen ott postahivatal, és három vagy négy megbízható postatisztviselőt odaküldtek, hogy azt a postahivatalt vezessék. Ingyen szálloda, ingyen koszt, ingyen strandbelépő járt vele. Plusz a fizetésük, sőt azt hiszem, még valami plusz is volt a fizetésen felül, úgyhogy mi, anyámmal együtt odamentünk, és ott voltunk nyaralni egész nyáron. Nem volt egy rossz dolog. Aztán még olyan apró előnyök voltak apámnak mint állami tisztviselőnek, hogy hitelképes volt: mindent a világon részletre vettünk. Megkapta a fizetését apuka, mindent kifizetett, megint nem maradt egy fitying sem, kezdődött az egész előlről. De mindent kaptunk hitelre és részletre, mert a posta olyan jó garancia volt. Azért szűkösen éltünk.